

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان و ارسال: مجله هفته
۱۲ جون ۲۰۲۲

ملانثون می تواند اولین نخست وزیر چپ‌گرای فرانسه شود!



www.globallookpress.com Alexis Ciard/ Keystone Press Agency/ Global Look Press

احزاب چپ‌گرا که تقریباً از صحنه سیاسی فرانسه ناپدید شده اند، زیر پرچم جبهه و اتحادی که ژان لوک ملانثون تشکیل داده است، جان تازه ای یافته اند. دستور کاری یا برنامه سیاسی که توسط رئیس جمهور امانوئل ماکرون ارائه شده است کاملاً نامطمئن و متزلزل است، به ویژه که برنامه های ارائه شده در این انتخابات توسط ملانثون با برنامه های رئیس جمهور فرانسه کاملاً متفاوت است.

پارلمان جدید فرانسه روز یکشنبه انتخاب می شود. اما کشور پلاریزه و تقسیم شده است و نارضایتی عمومی بسیار بالاست. ائتلاف احزاب چپ که توسط ژان لوک ملانثون، سیاستمدار چپ میانه فرانسوی گرد هم آمده اند، در نظرسنجی ها در از جایگاه خوبی برخوردار است. مخالفان گرایش چپ دیگر در جایگاهی نیستند که به پوستر های انتخاباتی «نخست وزیر ملانثون» پوزخند تمسخر بزنند. نظرسنجی ها حاکی از آن است که ائتلاف چپ در حال رقابت داغ با ماکرون است و امکان این که ملانثون نخست وزیر فرانسه بشود کم نیست. ملانثون اتحاد جدید به نام نویس «Nupes» را ایجاد کرده است. حزب او La France Insoumise (فرانسه شکست ناپذیر)، توانسته سوسیالیست ها، کمونیست ها و سبزها را متحد کند.

مایکل گور، کارشناس ارشد کمپیوتر ۴۵ ساله که هفته گذشته در یک گردهمایی ائتلاف چپ‌گرا در پاریس شرکت کرد، گفت: «این واقعاً شگفت‌انگیز است، در عین حال بسیار الهام‌بخش است و باعث افروختن شعله‌های امید و انگیزه در ما شده است. تمام جناح چپ پشت ملانشون صف کشیده.» یا «این احساس خوبی است که کسی در مورد چیزهای مشخص که دست و پای دارند و واقعی است صحبت کند.» با این حال نباید فراموش کرد که ماکرون به صراحت گفته است که فقط او است که به تنهایی نخست‌وزیر را منصوب می‌کند، اگرچه دست او آنچنان هم که ادعا می‌کند باز نیست، انتخاب او به نتیجه انتخابات بستگی دارد که تنها در دور دوم در ۱۹ جون مشخص خواهد شد.

آراء اتحاد جدید جناح چپ در حال افزایش است. اگر آنها اکثریت را به دست آورد، ماکرون عملاً مجبور می‌شود نخست‌وزیری را از این اردوگاه منصوب کند. بنابراین، اگر «نوپس» اکثریت را به دست آورد، رئیس‌جمهور احتمالاً فردی را از ائتلاف انتخاب خواهد کرد، اگرچه لزوماً میتواند این فرد ملانشون نباشد.

نظرسنجی‌ها حاکی از آنست که دست دادن قابل توجه آراء برای ماکرون است، به خصوص که او دیگر مانند سال ۲۰۱۷ روزه امید برای خیلی‌ها نیست، این به وضوح با پنج سال ریاست جمهوری پر از بحران مشخص شده است. با این حال، در نهایت، مؤسسات نظرسنجی از این حرکت می‌کنند که اردوگاه ماکرون دوباره حداقل اکثریت نسبی را در پارلمان به دست خواهد آورد. کاندیداها بر سر ۵۷۷ کرسی نمایندگی بر اساس سیستم پیچیده ای رقابت خواهند کرد. در پایان، تنها آرای برنده در حوزه رأی‌گیری مربوطه شمارش می‌شود.

در انتخابات ریاست‌جمهوری در اپریل، ماکرون دومین دوره ریاست جمهوری را با قدرت به دست آورد و اکنون به دنبال اکثریت مطلق - ۲۸۹ کرسی در مجلس ملی ۵۷۷ کرسی، مجلس سفلی - برای تصویب سریع قوانین است. از جمله لویجی که وی در نظر دارد که آنها را از تصویب مجلس بگذرانند، افزایش نامطلوب سن بازنشستگی از ۶۲ به ۶۵ سال است. از سوی دیگر خلاف ماکرون، ملانشون مایل است آن را به ۶۰ سالگی کاهش دهد. او در دور اول انتخابات ریاست جمهوری با کسب ۲۲ درصد آراء در جایگاه سوم قرار گرفت. ملانشون از آن زمان تاکنون مبارزات انتخاباتی خود را آغاز کرده است: «من را به نخست‌وزیری انتخاب کن». تلاش جسورانه این سیاستمدار ۷۰ ساله برای رسیدن به ریاست دولت است، که نشانه‌ای از چشم انداز سیاسی ناروشن و درهم شکسته فرانسه است.

احزاب جریان اصلی سنتی مانند سوسیالیست‌ها و جمهوری خواهان دست راستی پس از شکست در انتخابات قبلی از کانون توجه رأی‌دهندگان خارج شده‌اند. در فضای سیاسی فرانسه اکنون سه بلوک ظهور کرد: یک بلوک چپ، یک بلوک راست افراطی و لیبرال‌های مکررون که دائماً مشغول دادن هشدار به «افراطی‌ها» هستند. جناح جمهوری خواهان محافظه‌کار، زمانی حزب سنتی محبوب و هنوز هم قوی‌ترین نیروی اپوزیسیون در مجلس ملی، باید خسارات سنگینی را در انتخابات‌های گذشته متحمل شوند. دومین حزب سنتی جریان اصلی سوسیالیست‌ها، که تنها سایه‌ای از گذشته خود هستند، خود را تابع ائتلاف چپ‌گرا ملانشون کرده است و خود با خط انتقادی یوروئی موافقت کرده است که نقض قوانین اتحادیه اروپا را تأیید می‌کند. اما نوپس از اقتصاددانان معروف و معتبری مانند توماس پیکتی نیز حمایت می‌شوند.

این ائتلاف چپ‌گرا در رقابت نئولیبرال‌های ماکرون در بالای نظرسنجی‌ها قرار دارد. این هفته، چپ‌گرایان حتی در یک نظرسنجی، البته با احتمال این که احتمال خطا را هم باید در نظر گرفت، در صدر قرار داشت. لوپن که در دور دوم انتخابات ریاست جمهوری از ماکرون شکست خورد، سوم شد. لوپن متمایل به راست می‌داند که حزب جبهه ملی او تحت سیستم انتخاباتی کنونی نمی‌تواند با اتحاد ملانشون رقابت کند. لوپن در خواسته‌های انتخاباتی خود از حامیانش می‌

خواهد که به او رأی دهند، تا در حد امکان نمایندگان مجلس بیشتری را راهی مجلس کند تا راه رئیس جمهور فرانسه را برای رسیدن به قدرت کامل را مسدود کند.

خلاف پیشنهاد ملانشون برای نخست وزیری، هدف لوین این است که ابتداء یک گروه پارلمانی تشکیل دهد تا زمان سخنرانی و موضع گیری های بیشتری در مجلس داشته باشد و مزایای دیگر را نیز به دست آورد. برای این کار به حداقل ۱۵ نماینده نیاز دارید. حزب او در انتخابات ۲۰۱۷ فقط هشت کرسی به دست آورد.

لوین روز پنجشنبه در جریان یک سفر کمپین انتخاباتی خود به شهر ساحلی آگده در جنوب کشور در توئیتر نوشت: «ژان لوک ملانشون هرگز نخست وزیر نخواهد شد. او به فرانسوی ها دروغ می گوید... آنهم چند روز قبل از بازنشستگی اش.»

ملانشون یک سیاستمدار باتجربه و با تبحر در سخنرانی و محصور کردن مخاطبان است و خواسته های او برای برقراری عدالت اجتماعی برای بسیاری از رأی دهندگان از جمله کریستل بیکر ۳۲ ساله که اتحاد را نقطه کانونی برای افراد مشابه می بیند به خصوص برای آینده برادر معلولش این برنامه سیاسی ملانشون جذابیت دارد.

بیکر در راهپیمایی پاریس در سالونی که مملو از جمعیت بود گفت: «ما ممکن است پیروز نشویم، اما می توانیم یک گروه بزرگ پارلمانی داشته باشیم، می توانیم حرفی برای گفتن داشته باشیم. نوپس برای عدالت اجتماعی و ... مسائلی مانند سیستم سلامت، محیط زیست، آموزش و یا بهتر شدن وضعیت معلولان مبارزه می کند»

اتحاد ملانشون وعده افزایش حداقل دستمزدها و حقوق در بخش های مختلف و ملی کردن فرودگاهها و بزرگراهها را می دهد. او با «نئولیبرالیسم و اقتصاد مالی کازینویی» مخالف است.

او هفته گذشته در رویدادی در پاریس گفت: «مفسران خارجی اگر می خواهید بدانید فرانسه چیست، همین است: آزادی، برابری، برادری و رفاه اجتماعی»

از سوی دیگر، برای برونو لو مایر، وزیر اقتصاد ماکرون، طبق معمول ملانشون «چاوز گالی» است. این اشاره به هوگو چاوز، رهبر سابق ونزوئلا، که به خاطر انقلاب سوسیالیستی اش معروف است، راست ها علاقه دارند چاوز را به مردی به فردی تشبیه کنند که عاشق بحث و جدل است، و در این وضعیت ثابت مانده است. ملانشون وقتی آخر هفته گذشته توئیتر کرد که «پولیس فرانسه در حال کشتن مردم است» آخرین غوغای خود را هم برانگیخت. این پست توئیتر به این علت منتشر شد که پولیس فرانسه به سمت اتومبیلی که به فرمان ایست بی توجهی کرده بود شلیک کرد و یکی از سرنشینان خودرو را به قتل رساند.

ماکرون به نوبه خود پس از این موضع گیری، ملانشون را افراطی توصیف کرد. او در جریان بازدید از منطقه تارن خطاب به رسانه های فرانسه گفت: «هیچ چیز نمی تواند خطرناک تر از پیشنهاد افراطیون مبنی بر افزودن بی نظمی جهانی به بی نظمی فرانسوی ها باشد». نتیجه انتخابات پارلمانی تا حد زیادی تعیین می کند که فرانسه در سال های آینده چه مسیری را در پیش خواهد گرفت.

آیا ماکرون می تواند در آینده با کابینه خود حکومت کند؟ آیا توازن قواء او را مجبور خواهد کرد تن به انتخاب نخست وزیر و دولت را از اردوگاهی مخالف بدهد؟ یا این که حداقل مجلس برای او تبدیل به ارگانی آزار دهنده می شود؟

راشاتودی